

Slovo k zahájení synodální cesty:

Milí spolubratři v biskupské, kněžské, jáhenské službě, řeholnice a řeholníci, sestry a bratři,

společně tvoříme Boží lid, jak označuje církev Druhý vatikánský koncil. Všichni, kdo náleží do Kristovy církve, jsou Božím lidem a jeho většinu tvoří právě laici, jak říká dogmatická konstituce o církvi *Světlo národů* (čl. 9 - 17).

Slavnostní Eucharistií v katedrále svatého Víta, Václava a Vojtěcha zahajujeme tak zvaný synodální proces, tedy diecézní fázi celosvětové synody o synodalitě naší církve. Její motto zní: „Za církev synodální – společenství, spoluúčast, poslání“.

Před konkláve, ve kterém byl zvolen papež František v roce 2013, se kardinálské kolegium zabývalo určitými aspekty potřebné reformy církevního života vzhledem k tomu, že počet věřících naší církve se od Druhého vatikánského koncilu zdvojnásobil na 1,3 miliardy věřících. Po synodě o Amazonii došel Svatý otec k názoru, že je potřebné připravit církev na určité změny, a to je důvod, proč se vydáváme na tuto cestu.

Do 21. století jsme vstoupili s dvěma dokumenty sv. Jana Pavla II., které hodnotily jednak uplynulé 20. století s vyznáním a zamyšlením nad chybami a problémy minulosti a vytyčily i cestu do budoucna. Oba texty zmíněných dokumentů znamenaly určitý zlom v životě církve. Také naše církev v České republice se zamýšlela nad těmito otázkami a můžeme říci, že jsme jedinou postkomunistickou zemí, ve které se konal *Plenární sněm Katolické církve v ČR*. Byl to odvážný a ojedinělý krok, pro který jsme neměli oporu v podobných aktivitách církve v jiných zemích. Mnozí z vás tento proces hodnotí kriticky a mají i z části pravdu. Za nespravedlivé však považuji odmítání závěrečného

dokumentu *Život a poslání křesťanů v církvi a ve světě*, který vyšel v roce 2007, jehož text byl předán Svatému otci Benediktu XVI. Současná synodální cesta a její návrhy a závěry mají určenou dobu prakticky jednoho semestru, a pak s nimi bude nakládáno na kontinentální a celosvětové rovině, aby byl připraven pracovní text pro zasedání světové synody v roce 2023. Porovnáme-li dobu přípravy mezi oběma aktivitami, musím konstatovat, že je před námi velmi náročná práce a nelze také vyloučit i jistá zklamání, protože církev a její život rozprostřený na ploše celé zeměkoule a uvnitř nejenom velkých kulturních okruhů, ale i mnohosti regionů, nekráčí stejným tempem. Lze tvrdit, že je to určitá příprava na budoucí koncil. Víme, že i koncily nevznikaly v příznivé situaci a mnohdy se zdálo, že svoji práci nemohly ani dokončit, jak tomu bylo v případě Tridentského či Prvního vatikánského koncilu. Přesto splnily svoji úlohu a vytyčily i jisté priority a směry. Nemylme se však, že samotné dokumenty způsobily změnu a reformu. Ta je vždy dílem vanutí Ducha Svatého a jejími uskutečňovateli byli a budou i v tomto případě duchovní, můžeme říci, světecké postavy mužů a žen, kteří se vepsali nejenom do dějin, ale také do života církve.

Náš Plenární sněm měl určitě delší přípravu než nastoupená synodní cesta, ale domnívám se, že máme jistou zkušenost, která je důležitá. Velkým problémem Plenárního sněmu byla neukončená cesta svobody naší církve, což byly procesy nutné pro ekonomickou a finanční nezávislost církve v naší zemi. Tedy řada vizí závěrečného dokumentu byla pouze virtuální. Naše synodální cesta se pohybuje v potřebných reformních krocích strukturální a ekonomické koncepce, se kterou se potýkáme, jak na arcibiskupství, tak ve farnostech naší arcidiecéze. Na mém facebookovém profilu „Z katedry“ (@Dominik.Duka) si dovoluji ve spolupráci s naším tiskovým odborem upozorňovat a předkládat vybrané články ze zmíněného dokumentu *Život a poslání křesťanů v církvi a ve světě*, především ty články, které považuji za aktuální a které nás usvědčují

z neochoty je realizovat. Zmíněný proces nám dává šanci vytvořit předpoklad pro realizaci diecézního synodu arcidiecéze, ke kterému nebylo přistoupeno i vzhledem k tomu, že v roce 2018 končila má řádná služba pražského arcibiskupa a nepovažoval jsem za vhodné a možné splnit přání mého zesnulého předchůdce kardinála Miloslava Vlka.

Těmito řádky vás úpěnlivě prosím, abyste přijímali a pokoušeli se podle svých možností a na základě směrnic, s kterými vás bude seznamovat otec biskup Mons. Zdenek Wasserbauer a generální vikář a ředitel Pastoračního střediska J. M. Ing. Mgr. Michal Němeček, kteří jsou hlavními pověřenými osobami, realizovat zmíněný projekt.

Váš

+ Dominik kardinál Duka
arcibiskup metropolita pražský
a primas český

Nechť je čteno v kostelích o 29. neděli během roku, 17. 10. 2021